

Valgt blev: *Hedegaard, Martin Hansen, Søren Svendsen, Lawritz Laursen, Refshauge, Holger Larsen, Borgbjerg, Stauning, Bresemann, N. P. Nielsen, Vesterager, Parkov, Ulrich, Henningsen* og *Mads Larsen*.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov for Færøerne om Fiske-
rilaan af 30. Januar 1923.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4413).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

*Lovforslagets Overgang til anden Be-
handling*
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om
Retten's Pleje af 11. April 1916 m. v.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4465).

Sagen sattes til Forhandling.

Rudfeld: Forslag til Lov om Ændringer i Retsplejeloven hører jo efter de senere Aars Erfaringer til de Forslag, som bliver forelagt Rigsdagen mindst een Gang i hver Samling og somme Tider 2 Gange. Der er jo foretaget en ret betydelig Række Ændringer i Retsplejeloven, siden denne Lov i 1919 traadte i Kraft, og selv om den højtærede Justitsminister ved at foreslaa Retsplejeloven optrykt i dens Helhed mener, at Ændringernes Æra nu skulde være forbi, vil det dog være tvivlsomt, om dette vil holde i ret mange Sessioner. Jeg vil alligevel benytte Lejligheden til at takke den højtærede Justitsminister for Fremsættelsen af nærværende Forslag om Ændringer i Retsplejeloven, for Vedtagelsen af dem vil for adskillige Punkters Vedkommende betyde en Forenkling og derved en Besparelse i Udgifterne til Retsplejen.

De i nærværende Lovforslag foreslaaede Ændringer rører ikke ved Retsplejelovens Struktur, og man maa, naar man taler om Besparelser i Udgifterne til Retsplejen, gøre sig klart, at der kun kan være Tale om ret beskedne Besparelser. Den eneste Vej, ad hvilken man kunde naa en virkelig Besparelse med Hensyn til Retsplejeordningen, er selvfølgelig den at gaa tilbage til den gamle Ordning. Derom er der jo ikke Tale, men jeg gør dog opmærksom paa, at det er den Ordning, der blev gennemført i 1919, som har medført den store Forøgelse af Udgifterne til Retsplejen.

Jeg vil gerne nævne, hvorledes Forholdet rent finansielt har været baade før og efter, at Retsplejeloven er traadt i Kraft. I Finansaaret 1913—14 var Udgifterne til Rets- og Politivæsen 2,7 Mill. Kr. De steg jævnt, men ikke stærkt indtil 1918—19, da de udgjorde 4,2 Mill. Kr., en Stigning, som i alt væsentligt skyldtes Dyrtiden og de deraf følgende Merudgifter til Lønninger og Administration i det hele taget. Men i 1919—20, hvor den nye Retsplejelov var begyndt at virke, steg de samlede Udgifter fra 4,2 til 8,3 Mill. Kr., det vil altsaa sige omtrent en Fordobling, og da den var traadt fuldt i Kraft i det næste Finansaar, 1920—21, var vi oppe paa 12 Mill. Kr. og i det følgende Aar, 1921—22, paa 15 Mill. Kr., med andre Ord mere end en Femdobling af de tidligere Udgifter. Nu er ved Besparelser fra Administrationens Side, Besparelser, som den højtærede Justitsminister har bestræbt sig for at gennemføre paa alle de Omraader, hvor det var muligt, Udgifterne dalet til 13,2 Mill. Kr. Men alligevel, en Stigning i Udgiften fra 3 Millioner til over 13 Millioner er et Udtryk for, at selv om den nuværende Adskillelse af Domsmagten og Administrationen har været paakrævet, har den medført en meget dyr Ordning, og ethvert Forslag om Besparelser vil blive modtaget med Taknemmelighed af Rigsdagen. Af disse 13 Mill. Kr. er utvivlsomt Halvdelen foraarsaget ved den nye Ordning. Den anden Halvdel er en naturlig Følge af Stigningen i Prisniveauet og af Genforeningen med Sønderjylland, hvorved Retsomraadet er blevet ikke uvæsentligt udvidet. Vi ønsker ikke den nuværende Ordning lavet om, men hilser med Glæde den Forenkling, der er foreslaaet i det foreliggende Forslag, og vi vil selvfølgelig være glade, hver Gang der kommer Forslag, som kan virke til Nedsættelse af Udgifterne, naar det ikke vir-